

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/78/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125012924
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125012924.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Miroslava Majerníka na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 03. decembra 2025, v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 20, § 179 ods. 1, ods. 3 písm. f/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 09.10.2025 sp. zn. 4PP/47/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice uznesením sp. zn. 4PP/47/2025 zo dňa 09. októbra 2025 podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T/92/2018 zo dňa 30.01.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3To 51/2019 zo dňa 22.05.2019.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, odsúdený A. B. podal sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne.

Súd zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s odôvodnením, že najmä s poukazom na charakter trestnej činnosti, ale aj osobu odsúdeného, ktorý bol viacnásobne súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť a okrem disciplinárnych odmien boli evidované aj poznatky s negatívnym záznamom má súd za to, že nie sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, predovšetkým teda kvôli tomu, že nedošlo k adekvátnemu polepšeniu, ktoré by odôvodňovalo pozitívne rozhodnutie o jeho návrhu, ako aj kvôli tomu, že nie je dôvodné predpokladať, že by v prípade prepustenia viedol riadny život.

Ústavný súd v náleze sp.zn. I. ÚS 509/2022 z 01.12.2022 v bode 21 uviedol: „Podmienky podmiennečného prepustenia sú ustanovené v § 66 ods. 1 Trestného zákona. Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Pokiaľ ide o vzťah medzi § 66 ods. 1 a 2 Trestného zákona, je potrebné zdôrazniť, že § 66 ods. 2 Trestného zákona nemožno chápať ako ďalšiu podmienku, ktorá by okrem podmienok v § 66 ods. 1 mala byť splnená, ak má byť odsúdený podmiennečne prepustený. Vyplýva to z dikcie g 66 ods. 2 Trestného zákona prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu...“ Z uvedeného vyplýva, že povahu spáchaného trestného činu možno hodnotiť len v rámci podmienok podmiennečného prepustenia uvedených v § 66 ods. 1 Trestného zákona, nie ako podmienku rovnocennú podmienkam uvedeným v § 66 ods. 1 Trestného zákona. Ústavný súd dodáva, že povaha spáchaného trestného činu by skôr mala byť len „merítkom“, resp. jedným z faktorov (kritériom), ktoré má súd zohľadňovať pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu. “

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že charakter trestnej činnosti a kriminálna minulosť odsúdeného boli rozhodujúcimi dôvodmi zamietnutia žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hoci v prípade uvedených okolností má ísť výlučne o doplnkové meradlo pri posudzovaní toho, či odsúdený plnením povinností a správaním preukázal polepšenie a či možno odôvodnene očakávať vedenie riadneho života.

Súd mal v súlade so zákonom a príslušnou judikatúrou zohľadniť predovšetkým okolnosti, ktoré mohol odsúdený v priebehu výkonu trestu ovplyvniť - priebeh výkonu trestu, plnenie programu, pracovnú a výchovnú aktivitu a reálnu resocializačnú prognózu.

Považuje za dôležité poukázať na to, že odsúdený je vo výkone trestu už šesť rokov pričom v rámci tohto dlhého obdobia sú vedené len štyri negatívne záznamy prevažne nepatrného charakteru, ktoré nevýústili do disciplinárneho postihu. Naopak, odsúdený bol opakovane disciplinárne odmeňovaný, dlhodobo sa zapája do pracovných, kultúrno-osvetových a výchovných aktivít a udržiava stabilné rodinné väzby a jeho postoj k trestnej činnosti je kritický. V kontexte šesťročného výkonu trestu tak jednotlivé čiastkové nedostatky nemôžu prevažovať nad systematickým plnením povinností a pozitívnym správaním; ich váhu treba posudzovať podľa frekvencie, intenzity a aktuálnosti, nie izolovane. Záver, že „nedošlo k adekvátnemu polepšeniu odsúdeného“ a že nemožno očakávať vedenie riadneho života, preto neobstojí.

Súd ďalej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na závažnosť skutku, jeho stredné riziko recidívy a menej priaznivú resocializačnú prognózu, podľa názoru súdu, doteraz vykonaná časť trestu nepostačuje na nápravu odsúdeného.

Pokiaľ ide o nástroj hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti, Ústavný súd v náleze sp.zn. III. ÚS 355/2021 zo dňa 26.08.2021 v bode 23 uviedol:

„Ústavný súd považuje za potrebné poukázať tiež na to, že resocializačná prognóza odsúdených sa určuje na základe bodového hodnotenia jednotlivých kritérií, zrejme vychádzajúcich zo štatistických ukazovateľov o recidíve trestnej činnosti. Avšak niektoré z týchto kritérií (napr. pohlavie odsúdeného) sú už primá facie diskriminačné, a preto by pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení nemali zohrávať žiadnu úlohu.“

Odsúdený plnením svojich povinností jednoznačne preukázal polepšenie, na ktorú skutočnosť konajúci súd neprihliadol a svoje rozhodnutie založil výlučne na charaktere trestnej činnosti a výpise z jeho registra trestov, teda skutočnostiach, ktoré predchádzali jeho odsúdeniu a nástupu do výkonu trestu.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp.zn. I. ÚS 36/2022 zo dňa 24.5.2022 uviedol: „Ústavný súd nespochybňuje, že trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Avšak predpoklad riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmiennečnom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky - koľkokrát bol jednotliviec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmiennečný trest odňatia slobody, či koľkokrát porušil podmienky podmiennečného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedie riadny život (nálezy Ústavného súdu Českej republiky č.k. I. ÚS 2201/16 z 3. januára 2017 a č.k. II. ÚS 1945/20 z 29. januára 2021).

Odporúčanie Rec (2003)22 Výboru ministrov členským štátom o podmiennečnom prepustení zdôrazňuje otvorenosť tejto možnosti všetkým odsúdeným v záujme zníženia škodlivých vplyvov uväznenia a zabezpečenie realistickej možnosti naplniť kritériá na podmiennečné prepustenie.

Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. I. ÚS 71/2021 - 9 z 23.02.2021 v bode 26 uviedol:

111.4. Obiter dictum

26. Ústavný súd v rámci obiter dictum opätovne nabáda všeobecné súdy vo vzťahu k hodnoteniu splnenia zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody k opatrnosti (pozri m. m. sp. zn. I. ÚS 489/2020), pokiaľ ide o rigidné lipnutie na okolnostiach, ktoré majú svoj pôvod v predchádzajúcej trestnej činnosti odsúdeného, keďže taký postup by sa mohol dostať do priameho rozporu s hmotnoprávnou podmienkou pre podmiennečné prepustenie spočívajúcou v hodnotení prognózy vedenia riadneho života (§ 66 ods. 1 Trestného zákona, pozn.), ktorú je s ohľadom na plnenie povinností odsúdeného vo výkone trestu a jeho správanie adekvátne modelovať smerom do budúcnosti. Skúmanie tejto prognózy s poukazom na mechanické a bez adekvátneho kontextu izolované preberanie predchádzajúcej argumentácie, čo sa týka povahy a závažnosti trestnej činnosti

(tieto úvahy platia primerane i po zmene Trestného zákona vykonanej zákonom č. 214/2019 Z. z. účinnéj od 1. augusta 2019, pozn.) či osoby obvinenej (na túto okolnosť už uvedená novelizácia s výnimkou osôb odsúdených na doživotie napokon ani nedopadá), ktoré inak patria medzi základné zásady ukladania trestov v zmysle g 34 ods. 4 Trestného zákona, sa totiž môže dostať do ústavného konfliktu s požiadavkou, aby sa o podmienenej prepustení rozhodovalo vždy podľa stavu ku dňu rozhodnutia, a nie podľa stavu quo ante a v tejto súvislosti do rozporu so zásadou ne bis in idem v zmysle čl. 50 ods. 5 ústavy.

Ústavný súd ČR viackrát konštatoval porušenie zásady ne bis in idem zaručený v čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd v súvislosti so zákazom dvojitého pričítania v konaní o žiadosti o podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poukážem na nálezy Ústavného súdu:

i) nález sp.zn. III. ÚS 1711/21 z 31.08.2021, bod 28

„ Je tedy namístě, aby splnění podmínky prognózy vedení řádného života vyhodnotil krajský soud (okresní soud nesprávná skutková zjištění o odsouzení stěžovatele za uvedený trestný čin neučinil) nové, a to právě s ohledem na korekci uvedených skutkových zjištění a na nový závěr o skutkovém stavu věci. Přitom by měl naplnit rovněž výše uvedené požadavky vyplývající z judikatury Ústavního soudu, aby o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody soudy rozhodovaly vždy na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, tedy komplexních informací o odsouzeném vztahujících se nejen k jeho minulosti, ale také k aktuálnímu stavu nápravy a polepšení během výkonu trestu a dalším relevantním okolnostem. Nelze totiž přehlédnout, že krajský soud se při hodnocení splnění této podmínky zaměřil zejména na trestní minulost stěžovatele, aniž by se komplexně vypořádal i s jinými okolnostmi, které zde mohou hrát roli a zejména aktuálními podmínkami jeho návratu na svobodu (předjak dlouhou dobou došlo k trestné činnosti, odstránení příčin dřívější trestné činnosti, rodinné zázemí, zaměstnání apod.). Pokud je totiž závěr soudu o nenaplnění podmínky očekávání budoucího řádného života odsouzeného založen primárně na okolnostech či důvodech, které hrály roli dříve při uložení samotného trestu odnětí svobody, a na předchozím jednání stěžovatele, které už nelze změnit, došlo k porušení zákazu dvojitého pričítání vyplývajícího z principu ne bis in idem zakotveného v čl. 40 odst. 5 Listiny (srovnej nálezy sp. zn. III. ÚS 1735/10, sp. zn. II. ÚS 2503/16, sp. zn. I. ÚS 2201/16, sp. zn. II. ÚS 482/18).“

ii) nález sp.zn. II. ÚS 482/18 z 28.11.2018, bod 51

„ Ze shora uvedených důvodů v posuzovaném případě obecné soudy porušily svou povinnost náležitě a přesvědčivě odůvodnit svá rozhodnutí v souladu s čl. 36 odst. 1 Listiny. Krom toho ale tím, že svůj závěr o nesplnění prognózy radného života stěžovatele založily primárně, či takřka výlučně, na stěžovatelové neosvědčení se při minulých podmíněných propuštěních a na jeho opakovaném páchaní trestné činnosti, porušily zákaz dvojitého pričítání, a postupovaly tedy v rozporu s čl. 40 odst. 5 Listiny. Uvedené skutečnosti se totiž již promítly do dřívějších trestních rozhodnutí o stěžovateli. Ústavní soud si je vědom toho, že rozhodnutí o podmíněném propuštění je rozhodnutí navazující na rozhodnutí o uložení trestu a že mnohé skutečnosti, které ovlivňují uložení trestu, mohou ovlivnit také rozhodnutí o podmíněném propuštění. To je ostatně v souladu s koncepcí, že rozhodování o trestu tvoří jeden celek (srov. nález sp. zn. i ÚS 1202/17 ze dne 15. 8. 2017, bod 14). Nelze však rozhodnutí o podmíněném propuštění založit jen na okolnostech a důvodech, které ovlivnily předchozí uložení trestu, popř. nařízení výkonu zbytku trestu; nýbrž je třeba se zabývat i jinými relevantními okolnostmi, včetně těch, které se vztahují k době po posledním uložení trestu, k aktuálnímu výkonu trestu odsouzeného. Pokud jsou naopak okolnosti či důvody, které již v minulosti vedly k uložení trestu (nebo nařízení výkonu trestu, či jej ovlivnily - včetně skutečnosti, že se odsouzený neosvědčil při předchozím podmíněném propuštění či že se opakovaně dopouštěl trestné činnosti použité jako klíčové argumenty při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného (v rámci hodnocení prognózy vedení řádného života), dochází k nepřipustnému porušení zákazu dvojitého pričítání, odporujícímu principu ne bis in idem čl. 40 odst. 5 Listiny, Ačkoli při rozhodování soudu o podmíněném propuštění mají okolnosti vztahující se k trestní minulosti odsouzeného jisté své místo a nelze od nich zcela odhlížet, není připustné založit rozhodnutí soudu výlučně či primárně na okolnostech, které se projeví již dříve v jiném trestním rozhodnutí o odsouzeném. To se ovšem stalo v posuzovaném případě stěžovatele, v němž obecné soudy k závěru o nesplnění prognózy vedení radného života došly takřka výlučně na základě dvou neosvědčení se při minulých podmíněných propuštěních, byť za to byl stěžovatel již potrestán výkonem zbytku trestu, a na základě předchozí opakované trestné činnosti, za níž však byl stěžovatel odsouzen a potrestán. „

iii) nález sp.zn. II. ÚS 1945/20 z 29.01.2021, bod 25

„ Pokud by záver soudu o nenaplnení podmínky očekávání budoucího řádného života odsouzeného byl založen primárne na okolnostech či dôvodoch, ktoré hrály roli dříve pri uložení samotného trestu odnětí svobody, došlo by k porušení zákazu dvojího pričítaní vyplývajícího z principu ne bis in idem zakotveného v čl. 40 očist. 5 Listiny (srv. nálezy sp. zn. III. ÚS 1735/10, sp. zn. II. ÚS 2503/16, sp. zn. I. ÚS 2201/16, sp. zn. II. ÚS 482/18)

Je zásadným porušením práva na spravodlivý proces, pokiaľ súd rozhodovanie o podmiennečnom prepustení zakladá na opätovnom hodnotení okolností, ktoré už boli zohľadnené pri ukladaní trestu. Ak súd založí rozhodnutie o zamietnutí žiadosti výhradne na závažnosti spáchaného trestného činu a na kriminálnej minulosti odsúdeného, ignoruje tým zmysel a účel inštitútu podmiennečného prepustenia. Takéto dôvody sú nemenné a statické - trestný čin už bol spáchaný, minulosť odsúdený nijako zmeniť nemôže. Ak teda súd v rozhodnutí nehodnotí správanie počas výkonu trestu, výsledky výchovného pôsobenia, snahu o nápravu či plnenie povinností, popiera tým podstatu individuálneho posúdenia aktuálneho stavu odsúdeného.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por, zrušil uznesenie Mestského súdu Košice zo dňa zo dňa 09.10.2025, sp. zn. 4PP/47/2025 a rozhodol vo veci sám tak, že odsúdeného A. B. podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody a uloží mu ochranný dohľad a prípadne ďalšie primerané obmedzenia.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený A. B. podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. vyplýva jedna formálna a dve materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a teda ak chýba, čo i len jedna z týchto podmienok, súd nemôže rozhodnúť o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd konštatuje, že mestský súd riadnym, zákonným a dostatočným spôsobom vykonal dokazovanie pre posúdenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného v súlade s ustanovením § 66 ods. 1 Tr. zák.

Napadnuté rozhodnutie mestského súdu je vecne správne, zákonné a založené na nepochybne preukázaných skutočnostiach. Dokazovanie na verejnom zasadnutí bolo vykonané zákonným spôsobom, pričom bolo zamerané na objasnenie všetkých relevantných skutočností, potrebných pre správne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi mestského súdu.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice mal aj krajský súd za preukázané, že správanie odsúdeného od zmeny diferenciačnej skupiny je prevažujúco na požadovanej úrovni. Správanie voči príslušníkom ústavu má v bežnom kontakte slušné, autority rešpektuje, avšak vyskytli sa aj nedostatky. V júni 2023 bol pristihnutý ako realizuje nákupy vecí osobnej potreby iným odsúdeným, v novembri 2023 nešetrne zaobchádzal so zverenými vecami, v auguste 2024 na ambulancii všeobecného lekára predstieral ochorenie a v októbri 2024 mal pozitívny test na prítomnosť drog v moči. V rámci skupinových foriem prác bol od 3.2. - 22.4.2025 zaradený do „Relaxačnej skupiny“. Doteraz bol štyrikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Do ponúkaných aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapája. V ostatnom voľnom čase sleduje televízne vysielanie, hráva karty a cvičí vlastnou váhou. Pracovne nie je zaradený. V rámci oddielu sa zapája do aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti, je dlhodobo základným členom oddielovej brigády pri čistiaciach prácach v jedálni pre odsúdených. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava korešpondenčne a telefonicky s družkou a deťmi. V pravidelných intervaloch realizuje videonávštevy. Postoj k trestnej činnosti je kritický. Odsúdený stanovený program zaobchádzania plní čiastočne. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia

rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Napriek evidovaným disciplinárnym odmenám, došlo počas priebehu výkonu trestu k viacerým závažnejším nedostatkom. Aj s prihliadnutím na riziko recidívy trestnej činnosti, Ústav na výkon trestu odňatia slobody jeho podmiennečné prepustenie neodporúča.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený má päť záznamov prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, zároveň už vykonal dva nepodmiennečné tresty odňatia slobody.

Mestský súd dospel k jednoznačným zisteniam, ktoré správne vyhodnotil a vyvodil záver o nesplnení zákonných predpokladov na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd konštatuje, že odsúdený A. B. splnil len formálnu podmienku podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v podobe výkonu zákonom stanovených dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., avšak nesplnil zákonom stanovené materiálne podmienky.

Vychádzajúc z hodnotenia a záverov ÚVV a ÚVTOS Košice, ako aj z doterajšej trestnej minulosti odsúdeného, dospel krajský súd k záveru, že odsúdený nesplnil zákonom stanovené materiálne podmienky podmiennečného prepustenia vyplývajúce z ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. Rozhodujúce materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sú jednak dané tým, že odsúdený vo výkone trestu musí plnením svojich povinností a svojim správaním preukázať polepšenie. Druhá materiálna podmienka spočíva v možnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Uvedené materiálne podmienky musia byť splnené kumulatívne.

S poukazom na takto zistené skutočnosti je krajský súd toho názoru, že u odsúdeného A. B. nedošlo k takému polepšeniu, na základe ktorého by bolo možné konštatovať naplnenie materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený má päť záznamov v registri trestov. Zároveň aj jeho resocializačná prognóza je menej nepriaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Program zaobchádzania plní len čiastočne. Vzhľadom na závažnosť skutku, jeho stredné riziko recidívy a menej priaznivú resocializačnú prognózu, aj podľa názoru krajského súdu doteraz vykonaná časť trestu nepostačuje na nápravu odsúdeného.

Na základe uvedeného má krajský súd za to, že na naplnenie účelu samotného trestu odňatia slobody ako aj na úspešnú resocializáciu bude potrebné pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.